

bullir v. intr. i tr. ~~bullir~~

! diu la sua massa,

No a part!

Intr. Enver un líquid tumultuosament agit-
 tat per la generació, de bombolles de va-
 por que pugem i esclaten a la superfície,
 fenomen que té lloc per a cada líquid a
 una temperatura que depèn de la pressió.
A la pressió normal, l'aigua bull a la
temperatura de cent graus. L'aigua que ha
posat al foc ja bull. fer bullir la llet.
 Coure en aigua que bull. Des cols ja bullen
per bullir la carn. Per ust. fer bullir l'olla
 fig. Beuir per fer bullir l'olla, tenir per viure.

No a part

|| Enver un líquid agitat a semblança de
 l'aigua quan bull. Bullir el most. || El
mar bullia | La multitud bullia al vol-
sant del palau.

7 en el
cup.

No a part

|| Fig. Enver exultat, agitat per una passió, emo-
 cció, etc. Bullir de colera, d'impaciència. La
sang li bull, les saugs li bullen. || Dr. fer
bullir. Aquesta aigua bullia-la. Bullir